

Fragterne udover alle rimelige Grænser; jeg vil blot sige, at kunde Regeringens Forslag ikke paa alle Omraader ramme Rederne effektivt, kunde sandelig det Forslag, som det ærede Medlems Parti til sidst havnede i, nemlig Forslaget om at lægge en Nettoafgift paa Rederne, endnu mindre hindre dem i at sætte Fragterne op til den højest mulige Grænse.

Sluttelig sagde det ærede Medlem fra Nyborg, at nu bluedes han ved Tanken om, at han havde været med til at godkende det Overenskomstforslag, som tilvejebragtes i Fællesudvalget, og at han havde den Følelse, at man under Fællesudvalgets Arbejde særdeles gerne vilde have taget hans specielle Forslag op til nærmere Drøftelse. Det lagde jeg ikke Mærke til. Jeg deltog ogsaa i Fællesudvalgets Forhandlinger, men jeg tror ikke, det var det almindelige Indtryk under Forhandlingerne, at det ærede Medlems Forslag paa nogen Maade kunde komme til at danne Grundlag for videre Forhandlinger. Jeg vil i denne Forbindelse nævne, at der var ingen, der mere end det ærede Medlems Partifælle, Venstres Ordfører (N. Neergaard), priste Overenskomstforslaget, da det endelig var til Behandling her i Folketinget. Jeg maa derfor gaa ud fra, at det ærede Medlems Parti var særdeles vel tilfreds med det Forslag, som den Gang forelaa. Vi accepterede det ogsaa fra vor Side i Tillid til, at Rederne vilde komme til at yde det, de lovede. At dette ikke er sket, er ikke Rigsdagens Skyld. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa, hvem der bærer Hovedskylden for det, hvilke Rederier der har været mindre villige til at handle i Overensstemmelse med Lovens Aand end andre, men kun notere, at det ikke blev, som ventet var i Udvalget, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man vil lægge Ansvaret et enkelt Sted, er der ikke noget andet Sted, man kan lægge det end hos Fragtnævnet, som skulde udføre Lovens Bestemmelser i Praksis. At Loven blev en Skuffelse for Befolkningen, er givet, og netop den Omstændighed, at der var lovet Hjemfragtning af Kul til billige Priser, medførte, at Befolkningen faktisk kom til at betale højere Priser, end den ellers vilde være kommet til at betale, fordi den stadig ventede paa, at de Kulaster, der skulde fragtes hjem til overkommelige Priser, skulde komme; de udeblev, og Følgen blev, at Befolkningen maatte betale højere Priser, end den ellers vilde være kommet til at betale.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) mente, at jeg havde bebrejdet ham, at han var fraværende under Udvalgsforhandlingerne. Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind, da Sygdom jo er enhver Mands Herre, men jeg har bebrejdet ham, at han synes at have været fraværende nu i den sidste Tid, da Sygdom, efter hvad jeg ved, ikke har ramt ham, og det var hans Udtalelser om den nuværende Tilstand, jeg betegnede med de Ord, at han havde været fraværende, paa en Maade, som maaske kunde opfattes som en Bebrejdelse. Det ærede Medlem mente, at han slet ikke havde rejst nogen Kritik vedrørende Forholdene nu, og anførte en Sætning, han i saa Henseende havde fremført. Men det ærede Medlem vil dog vel ikke bestride, at han udtrykkelig erklærede, at det var i Anledning af den suveræne Selvbestemmelsesret, Rederne besidder nu, at han rettede Bebrejdelser imod Regeringen, og at han som Eksempel paa, hvorledes Fragten stiger, anførte den Fragt, som nu gælder, og anførte de eksorbitante Fortjenester, den nu medførte, saa mine Betragtninger over, hvad det ærede Medlem sagde om Tilstanden nu, var særdeles vel begrundede i det ærede Medlems Udtalelser. Men i øvrigt har jo den Opfattelse, som jeg gav Udtryk, idet jeg besvarede det ærede Medlems Udtalelser, fundet Tilslutning i, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte om, at denne Diskussion ikke var let at føre, fordi den kom ind paa særdeles vanskelige Omraader.

Jeg skal da kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlems sidste Foredrag. Det ærede Medlem siger, at han nu næsten maa blues ved, at han har accepteret det Forlig, han den Gang var med til at slutte. Jeg tror dog, at hvis det ærede Medlem og hans Parti ikke har andet at blues ved i denne Krigsperiode, kan de nok komme over det. Hvis man vil se paa Tillægsbevillingslovsforslaget, naar det nu kommer til tredje Behandling, med Redegørelsen for, hvad det Bidrag fra Skibsfarten paa 11 Mill. Kr., som i Aar er erlagt, har været anvendt til, og hvad der derigennem er udrettet, vil man se, at Skibsfartens Bidrag opfylder den Opgave, man paa det Tidspunkt stillede den, nemlig at modvirke den forhøjede Fragt paa visse her til Landet førte Foderstoffer. Paa Grund af de 11, ja, henimod 12 Mill. Kr., som er blevet udbetalt i det foregaaende Aar, har vi med den Anvendelse, som har fundet Sted efter Forhandling